

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 321/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Немање Марковића и Миломира Марића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Марковића, адвоката Боривоја Боровића и Дејана Јовановића и браниоца окривљеног Миломира Марића, адвоката Драгана Јелића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 14/20 од 18.08.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу, Кж1 724/20 од 25.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Марковића, адвоката Боривоја Боровића и Дејана Јовановића и браниоца окривљеног Миломира Марића, адвоката Драгана Јелића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 14/20 од 18.08.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу, Кж1 724/20 од 25.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 14/20 од 18.08.2020. године окривљени Немања Марковић и Миломир Марић оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по 5 година, у које им се урачунава време проведено у притвору, почев од 26.04.2019. године па до упућивања окривљених у Завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, окривљени Немања Марковић и Миломир Марић обавезани су на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, Кж1 724/20 од 25.01.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Немање Марковића и Миломира Марића и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Немање Марковића, адвокат Боривоје Боровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног Немању Марковића ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине.

- бранилац окривљеног Немање Марковића, адвокат Дејан Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Немању Марковића ослободи од оптужбе и одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине или да побијане пресуде укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

- бранилац окривљеног Миломира Марића, адвокат Драган Јелић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд прекине извршење правноснажне пресуде, усвоји поднети захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљеног Миломира Марића, те да преиначи и првостепену пресуду тако што ће окривљеног Миломира Марића ослободити од оптужбе због предметног кривичног дела или да правноснажне пресуде у побијаном делу укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Немање Марковића, адвоката Боривоја Боровића и Дејана Јовановића и браниоца окривљеног Миломира Марића, адвоката Драгана Јелића, су неосновани.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених Немање Марковића и Миломира Марића, у захтевима за заштиту законитости наводе да се правноснажне пресуде заснивају на исказу

окривљеног АА, који није саслушан непосредно на главном претресу, а који је пре доношења правноснажних пресуда, са јавним тужиоцем закључио споразум о признању кривице, на ком доказу се, према ставу бранилаца, правноснажна пресуда не може заснивати, јер окривљени АА никада није имао статус саоптуженог са окривљеним Немањом Марковићем и Миломиром Марићем.

Супротно изнетим наводима захтева, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевима за заштиту законитости неосновано указује.

Наиме, првостепени суд је сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, извршио увид у одбрану окривљеног АА, дату на записнику Ку 325/19 сачињеном у присуству браниоца пред ПУ Крушевац дана 26.04.2019. године и на записнику сачињеном пред Вишим јавним тужиоцем у Крушевцу Кти 17/19 од 28.04.2019. године, а који окривљени је на основу споразума о признању кривичног дела који је очигледно сачињен касније, непосредно пред доношење пресуде по споразуму, правноснажно осуђен пресудом Вишег суда у Крушевцу Спк 12/19 од 09.08.2019. године због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, односно због истог кривичног дела за које су и окривљени Немања Марковић и Миломир Марић оглашени кривим.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да се упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако је реч о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Дакле, упознавање са садржином записника о исказу осуђеног саучесника у кривичном делу према којем је поступак већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом, начин је извођења доказа на главном претресу.

Како из изреке правноснажне првостепене пресуде произилази да је окривљени АА, учествовао као саизвршилац у извршењу кривичног дела за које су окривљени Немања Марковић и Миломир Марић оглашени кривим и осуђени, док из списка предмета произилази да је поступак према окривљеном АА окончан доношењем правноснажне осуђујуће пресуде, то је по оцени Врховног касационог суда правилно првостепени суд поступио када је, на главном претресу извршио увид у одбрану окривљеног АА изнету раније пред полицијом и јавним тужиоцем, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Указујући на исту повреду поступка браниоци окривљеног Немање Марковића у поднетим захтевима као незаконите доказе означавају претрес садржаја телефона и СИМ картице, наводећи да су прибављени суротно одредбама ЗКП, обзиром да је претрес садржаја телефона окривљеног Немање Марковића извршен након законског рока, дакле супротно одредби члана 155. ЗКП и без обавештавања окривљеног и његовог браниоца о дану и часу предузимања ове доказне радње.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљеног Немање Марковића истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој став да је у конкретном случају у свему поступљено у складу са одредбом члана 155. ЗКП, као и да је о радњи претреса уређаја за аутоматску обраду података обавештен бранилац окривљеног, адвокат Дејан Јовановић, који је дао сагласност да се радња претреса обави без његовог присуства (страна 5., први став образложења другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Стога, супротно наводима изложеним у захтевима, првостепени, а ни другостепени суд који је одбио као неосноване жалбе бранилаца окривљених Немање Марковића и Миломира Марића, нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтевима за заштиту законитости.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног Немање Марковића, адвокат Боровоје Боровић у захтеву за заштиту законитости истиче да радње овог окривљеног, наведене у изреци правноснажне пресуде не представљају кривично дело и не могу се подвести под појам неовлашћеног стављања у промет опојне дроге ради продаје, због чега исте не могу бити правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика. Изнетим наводима бранилац заправо истиче да у конкретном случају нису остварени сви битни елементи кривичног дела у питању, као и да је у погледу кривичног дела за које је окривљени Немања Марковић правноснажно оглашен кривим, примењен закон који се не може применити.

Супротно изнетим наводима, Врховни касациони суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљеног Немање Марковића, истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој став да је првостепени суд у конкретном случају правилно применио кривични закон када је радње окривљеног Немање Марковића описане у изреци првостепене пресуде правно квалификао као кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, будући да се у његовим радњама, описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја тог кривичног дела, због којег је правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен (страна 3. трећи став и страна 8., други став образложења другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Миломира Марића адвокат Драган Јелић истиче и повреду кривичног закона из 439. тачка

1) и 2) ЗКП, међутим исте образлаже оспоравањем чињеничних утврђења суда у погледу постојања директног умишљаја код окривљеног Миломира Марића, што по оцени Врховног касационог суда представља повреду члана 440. ЗКП, на коју се указује и осталим наводима захтева овог браниоца, као и осталим наводима захтева браниоца окривљеног Немање Марковића, адвоката Боривоја Боровића, којима се полемиче са доказним предлозима и оценом изведених доказа и њиховом доказном снагом и оспорава постојање саизвршилаштва у конкретном случају.

Надаље, бранилац окривљеног Миломира Марића, адвокат Драган Јелић указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те означавајући као незаконит доказ исказ ББ, специјалисте форензике, заправо истиче да је председник првостепеног већа, противно одредби члана 443. став 2. ЗКП, наставио доказни поступак поновним отварањем главног претреса, што по оцени Врховног касационог суда представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног Миломира Марића, адвокат Драган Јелић у поднетом захтеву истиче повреде чланова 15. и 16. ЗКП, те надаље, истиче да првостепена пресуда нема разлоге који се односе на доказне предлоге, чиме без нумеричког означавања указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде чланова 15., 16. и 440. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање истих није упуштао.

Како уз захтев, браниоци окривљених Немање Марковића и Миломира Марића, адвокати Боривоје Боровић и Драган Јелић нису доставили одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, која се односи на окривљене или друге учеснике у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао ни у оцену истакнутих повреда одредаба Устава РС и Европске конвенције о људским правима.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић